

KRAJOWA RADA IZB ROLNICZYCH

00-930 Warszawa, ul. Wspólna 30, tel. (22) 623-21-65, 623-23-01; fax (22) 623-11-55
e-mail: sekretariat@krir.pl www.krir.pl

KRIR/MR/W/15 35 /2014

Warszawa, 24.12.2014 r.

Pan

Maciej Grabowski

Minister Środowiska

Szanowny Panie Ministrze,

Odpowiadając na pismo znak DP-0230-72/49763/14/WB z dnia 17 grudnia 2014 roku, powiadamiające o rozpoczęciu konsultacji społecznych **projektu ustawy o zmianie ustawy - Prawo łowieckie**, uprzejmie informuję, co następuje:

Zarząd Krajowej Rady Izb Rolniczych przedstawia opinię do przedstawionego projektu ustawy o zmianie ustawy Prawo łowieckie z dnia 16 grudnia 2014 r. Nowelizacja ustawy nie spełnia, de facto, w dalszym ciągu, zdaniem samorządu rolniczego, wytycznych Trybunału Konstytucyjnego, które nakazują uwzględnienie praw własności właścicieli gruntów dzierżawionych, jako obwodów łowieckich. Przedstawione propozycje mają na celu zaledwie spełnienie wymogów Trybunału Konstytucyjnego, najmniejszym kosztem i bez stabilnych rozwiązań na przyszłość. W podstawowej kwestii podnoszonej przez Trybunał Konstytucyjny, co do braku udziału właścicieli nieruchomości w procedurze ustalania granic obwodów łowieckich powielono w zasadzie rozwiązania z projektu poselskiego. W zakresie wynagradzania właścicieli nieruchomości za ograniczanie prawa własności w związku z gospodarką łowiecką, projektodawca proponuje rozwiązania idące w kierunku zgodności z Kodeksem Cywilnym, jako odszkodowanie za utratę wartości i na wniosek. Jednak w praktyce tylko w nielicznych przypadkach będzie możliwe uzyskanie takiego odszkodowania ze względu na brak metodologii (sposobu ustalania obniżenia wartości nieruchomości), a także ze względu na ograniczenie do 2 lat okresu wnoszenia roszczenia (licząc od daty zatwierdzenia granic obwodu łowieckiego). Ważną zmianą jest delegacja dla ustalenia nowych zasad ustalania odszkodowań za szkody łowieckie, jednak wbrew zasadom procesu legislacyjnego nie dołączono projektu rozporządzenia w tej sprawie do projektu ustawy. Właśnie te rozwiązania dotyczące odszkodowań za szkody łowieckie zawarte w aktach delegowanych są bardzo istotne z punktu widzenia samorządu rolniczego i nie należy ich oddzielać od projektu ustawy. W ustawie proponuje się aby przepisy wykonawcze, w tym nowe zasady ustalania odszkodowań za szkody łowieckie weszły w

życie dopiero do 2 lat od wejścia w życie omawianej ustawy, co nie znajduje uzasadnienia.

Odnosząc się do szczegółowych zapisów projektu ustawy:

Wnosimy o przywrócenie Ministerstwa Rolnictwa i Rozwoju Wsi do procesu opiniowania kwestii związanych z łowiectwem oraz wpisania oprócz Ministerstw właściwych ds. środowiska i rolnictwa również Krajowej Rady Izb Rolniczych jako organu uzgadniającego. W całym projekcie w miejscach, gdzie pojawia się sformułowanie opiniowanie (przez Ministerstwo Rolnictwa i KRIR) wnioskujemy o wprowadzenie zapisu „uzgodnienia” (art. 8 ust. 4, art. 30 ust. 4, art. 44 ust. 1).

W art. 5. wśród instytucji opiniujących listę gatunków zwierząt łownych, z podziałem na zwierzynę płową, grubą, drobną oraz drapieżniki – wnioskujemy o wpisanie Krajowej Rady Izb Rolniczych.

W art. 8. wpisać wśród instytucji, które zatwierdzają roczne plany łowieckie, oprócz nadleśnictw oraz PZŁ, właściwe terytorialnie Izby Rolnicze.

W art. 8 ustęp 4. powinien otrzymać brzmienie:

„4. Minister właściwy do spraw środowiska, po zasięgnięciu opinii PZŁ oraz uzgodnieniu z Ministrem Rolnictwa i Krajową Radą Izb Rolniczych, określi w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób sporządzania rocznych planów łowieckich i wieloletnich łowieckich planów hodowlanych dla sąsiadujących ze sobą obwodów łowieckich o zbliżonych warunkach przyrodniczych (rejonów hodowlanych) oraz sposób zatwierdzania rocznych planów łowieckich uwzględniając zasadę optymalnego gospodarowania populacjami zwierząt łownych oraz ochrony użytków rolnych wraz ze znajdującymi się na nich uprawami oraz lasu przed szkodami wyrządzanymi przez te zwierzęta.” Projektowany w tym ustępie zapis mówi jedynie o braniu pod uwagę ochrony lasu przed szkodami, jest zapisem uwzględniającym jedynie interesy Lasów Państwowych. Dbając zatem o interesy rolników należy bezwzględnie wprowadzić zapis o braniu pod uwagę również ochrony użytków rolnych, a tym samym znajdujących się na nich upraw.

W art. 9a należy uwzględnić zapis, który umożliwi rolnikom odstraszenie zwierząt, poza okresami rozrodu, bez konieczności uzyskania zgody marszałka województwa, jedynie po powiadomieniu. Należy tu również rozważyć możliwość usankcjonowania prawnego możliwości zlecenia przez wójta/burmistrza/wojewodę interwencyjnego odstrzału.

W art. 29a w ust. 2a pkt 1) należy wpisać, że wydzierżawiający obwód łowiecki może wypowiedzieć dzierżawę, jeśli dzierżawca nie wykonuje zaplanowanych odstrzałów w 80% w każdym roku, nie zaś jak to jest wpisane w projekcie „w każdym z trzech następujących po sobie lat”, gdyż plany odstrzałów są konstruowane na okres 1 roku, nie zaś 3 lat łącznie.

Katalog sytuacji, w których można wypowiedzieć dzierżawę należy rozszerzyć o:

Podpunkt 4) niewypłacania odszkodowania w terminie,

Podpunkt 5) łamanie zasad prowadzenia polowania.

Umowa dzierżawy z kołem łowieckim powinna być również rozwiązana na wniosek właściwej izby rolniczej i właściwego urzędu gminy, jeżeli podmioty te wycofają pozytywną opinię odnośnie wydzierżawienia obwodu łowieckiego z powodu rażącego niewywiązywania się koła z obowiązków wobec rolników.

W art. 32a zapisano dotychczasową strukturę PZŁ, jednak z wielu względów właściwsze jest dostosowanie struktury PZŁ do obecnego podziału administracyjnego kraju.

W art. 33 korzystny jest zapis o przejęciu zobowiązań koła łowieckiego przez PZŁ. Jednak nie wzięto pod uwagę sytuacji, gdy roszczenia wobec niewypłacalnych kół łowieckich przekroczą możliwości finansowe PZŁ. W takiej sytuacji gwarantem powinien być skarb państwa. Należy określić dokładniej termin, kiedy PZŁ przejmuje zobowiązania koła – proponujemy powyżej 30 dni od wyczerpania procedur wypłaty odszkodowania.

W rozdziale 8 *Wykonywanie polowania* powinien znaleźć się zapis, o ochronie upraw przed zniszczeniem w wyniku stratowania pojazdami myśliwych. Poruszanie się po polach powinno odbywać się z zasady wyłącznie pieszo. Inne środki lokomocji powinny być dopuszczalne do wykorzystania jedynie po uzgodnieniu z właścicielem nieruchomości.

W art. 44 ust. 1 dopisać do organów uzgadniających Krajową Radę Izb Rolniczych

Art. 46 w ustępie 1 po punkcie 1) dodać punkt

1a) płody rolne złożone w przyzmy, sterty, stogi i kopce w stanie surowym, suchym oraz w formie kiszzonek.

Należy uzupełnić wykaz gatunków zwierząt powodujących szkody łowieckie, tj. dzikie gęsi, czaple, lisy, zające, norki.

W ustawie brak jest odniesienia do szkód powodowanych przez zwierzynę w lasach prywatnych.

W art. 46 ust 2. Proponujemy wprowadzenie trzystopniowej procedury oceny szkód łowieckich: Pierwszej oceny dokonuje rolnik z przedstawicielem koła łowieckiego. Jeśli nie osiągną porozumienia zwracają się do rzeczoznawcy z listy rzeczoznawców prowadzonej przez właściwą terytorialnie izbę rolniczą, przy czym za usługę rzeczoznawcy płaci strona, której rzeczoznawca nie przyznał racji. Trzecią instancją jest właściwy sąd.

W art. 48, obowiązującej ustawy, punkt 5) oraz 6) należy doprecyzować określenie „bezpośrednie sąsiedztwo lasu” oraz „rażące naruszenie zasad agrotechnicznych”, gdyż określenia te są często interpretowane przez myśliwych szacujących szkody w sposób nie jednorodny dla całego Województwa, a nawet kraju, często na niekorzyść rolników.

Odnośnie art. 49 projektu ustawy, gdzie minister właściwy do spraw środowiska, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, określi w drodze rozporządzenia metody szacowania szkód w uprawach i płodach rolnych, terminy

zgłoszenia i szacowania szkód, tryb postępowania przy szacowaniu szkód, sposób i terminy wypłat odszkodowań za szkody oraz wzór protokołu szacowania szkody, uwzględniając obowiązek szacowania wstępnego i ostatecznego oraz kierując się potrzebą dokonywania oceny rzeczywistej szkody uwzględniającej obszar uszkodzonej uprawy oraz wyceny szkody według cen skupu” - kwestie te powinny być obligatoryjnie konsultowane z Krajową Radą Izb Rolniczych.

W art. 49 zmieniono delegację dla wydania rozporządzenia nt. szacowania szkód łowieckich – zgodnie z obowiązującymi w Polsce zasadami techniki prawodawczej, wprowadzonymi rozporządzeniem premiera z dnia 20 czerwca 2002 r. (Dz.U. Nr 100, poz. 908), do projektu ustawy powinny być dołączone przewidziane w tym projekcie projekty aktów wykonawczych; negatywnie oceniamy odnoszący się do tego przepisu zapis w przepisach przejściowych o terminie wprowadzenia nowego rozporządzenia dopiero za 2 lata, co oznacza, że nie zamierza się rozwiązać żadnego bieżącego problemu szkód łowieckich, poza szkodami na obszarze ASF.

Wydzierżawianie obwodu łowieckiego daje prawo do prowadzenia gospodarki łowieckiej, jednak z zachowaniem interesów właścicieli gruntów. Natomiast miejsce wykładania karmy powinno być uzgadniane z właścicielami pól przylegających do miejsc dokarmiania. Paśniki powinny być umieszczane w lasach, a właściciele użytków rolnych powinni mieć wpływ na usytuowanie miejsc dokarmiania zwierzyny zasady tworzenia obwodów łowieckich powinny mieć na celu minimalizację szkód łowieckich.

Należy zwrócić uwagę na zapis zawarty w Ocenie Skutków Regulacji uzasadnienia do projektu ustawy, dotyczący ponoszenia kosztów zagrożeń epidemiologicznych u zwierząt dzikich przez Agencję Restrukturyzacji i Modernizacji Rolnictwa z części budżetu państwa, której dysponentem jest minister ds. rolnictwa. Zdaniem samorządu rolniczego koszty te powinny być uwzględnione w budżecie Ministra Środowiska, jako organu odpowiedzialnego za gospodarkę łowiecką, w tym przypadku zagrożenie wirusem ASF u dzików.

Przedstawiając powyższe licząc na uwzględnienie uwag izb rolniczych

pozostają z poważaniem

PREZES
Krajowej Rady Izb Rolniczych
Wiktor Szmulewicz